

Sygn. akt III Cz 311/19

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Andrzej Dyrda

Sędziowie: SO Henryk Brzyżkiewicz

SO Artur Żymełka

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2019 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2

postanowienia Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 1 października 2018 r., sygn. akt I C 907/18

postanawia:

odrzuć zażalenie.

SSO Artur Żymełka SSO Andrzej Dyrda SSO Henryk Brzyżkiewicz

Sygn. akt III Cz 311/19

UZASADNIENIE

Rozstrzygnięciem zawartym w punkcie 2 postanowienia z dnia 1 października 2018r. Sąd Rejonowy w (...) zwrócił powodowi (...) z siedzibą (...) W. kwotę 1.210,50 zł tytułem zwrotu połowy opłaty od pozwu.

Uzasadniając orzeczenie, Sąd przytaczając treść art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych stwierdził, że skoro strona powodowa cofnęła pozew przed rozpoczęciem posiedzenia, które została skierowana, zaś czynność ta nie była sprzeczna z prawem lub z zasadami współżycia społecznego oraz nie zmierzała do obejścia prawa to w oparciu o cytowane powyżej przepisy Sąd postanowił umorzyć postępowanie i zwrócić powodce połowę opłaty od pozwu.

Zażalenie na to postanowienie wniosła pozwana.

Zarzuciła naruszenie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i nie zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Na tych podstawach wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, ewentualnie, uchylenie zaskarżonego postanowienie i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, jak również zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Pozwana w zażaleniu nie kwestionowała prawidłowości zastosowania art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a jedynie nieobjęcie zaskarżonym postanowieniem całości jego żądania co do kosztów procesu, tj. kwoty 3.617 zł. Podstawą zatem żądania powoda winno być żądanie oparte o art. 108¹ k.p.c. Zgodnie z nim, jeżeli w toku postępowania sąd nie orzekł o obowiązku poniesienia kosztów sądowych lub orzeczeniem nie objął całej kwoty należnej z tego tytułu, postanowienie w tym przedmiocie wydaje na posiedzeniu niejawnym sąd, przed którym sprawa toczyła się w pierwszej instancji.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 lipca 2011r. (II CZ 41/11) z treści art. 108¹ k.p.c. wynika, że nieobjęcie orzeczeniem o obowiązku poniesienia kosztów sądowych całej kwoty należnej z tego tytułu nie jest równoznaczne z rozstrzygnięciem negatywnym w tym zakresie. W takim przypadku orzeczenie jest niepełne i zachodzi podstawa do jego uzupełnienia. Wprawdzie art. 108¹ k.p.c. odnosi się wyłącznie do kosztów sądowych, jednak znalazła w nim wyraźne potwierdzenie konieczność stosowania konstrukcji uzupełnienia orzeczenia do niepełnych postanowień w przedmiocie kosztów. Postanowienia obejmujące koszty procesu w zakresie szerszym, niż tylko koszty sądowe podlegają uzupełnieniu na podstawie art. 351 w związku z art. 361 k.p.c.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury i Sądu Najwyższego (porównaj: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 1998r., III CKN 477/97) w wypadku, gdy sąd nie orzekł o kosztach procesu w ogóle, stronie przysługuje wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli natomiast sąd orzekł w jakimś zakresie pozytywnie – stronie przysługuje zażalenie. Zażalenie skierowane przeciwko nieistniejącemu orzeczeniu, jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu na podstawie przepisu art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., albowiem brak jest postawy prawnej do zaskarżenia orzeczenia w części w której ono nie istnieje.

Reasumując, zażalenie pozwanej jako niedopuszczalne należało odrzucić na zasadzie art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Artur Żymelka SSO Andrzej Dyrda SSO Henryk Brzyżkiewicz